

Út az ismeretlenbe!

Hideg havas téli napon
1954 február elején,
elindult egy család Pestről,
zöld Csepel teherautó tetején.

Felpakolták minden tulajdonuk,
személyes és ingó vagyonuk.
Vállalták az ismeretlent, mert a fő
kellett az élet, a gyógyító levegő!

Apa, Anya és két kisleánykájuk,
az egyik nyolc, a másik két éves.
Nem tudták, hogy mi vár rájuk
boldog vagy talán rossz élet.

Hóborította utakon sokáig járva,
értek egy település határába.
Bezörgetve egy szélső házba,
mondták: megérkeztek Oroszlányba.

Megtalálták a barakk épületeket,
ahol már várták Őket.
Így érkeztek meg új otthonukba,
egy hatlakásos hosszú házba.

- Hamar felépült az a ház
ahol új lakást kaptunk.
Igazi szép otthonunk lett
Mátyás Király út egyben.

Piknikezni az Öreg hegyre jártunk,
babáztunk, labdáztunk, kártyáztunk.
A Csengődi pince szörpje, bora a
felnőttek szomját csillapította.

Télen is vidám, népes volt a hegy.
Hófedte lejtőin szánkók siklottak.
Nyáron az Arany Csille étterem
finom fagylaltját árulta.

Az Ady mozi matinéműsorait
sok felnőtt és gyerek látogatta.
Megépült az Arany János iskola
hívta, várta nebulóit.

Egyre nőtt terjeszkedett a város
szépült a falu, épült Borbála.
Jöttek és jöttek az új arcok,
nem ismertünk már egymásra.

A várossal együtt nőttem fel.
Új és új bányák nyíltak meg.
Gombaként nőttek a házak,
utcák szelték át a tájat.

Felnőtt a Város és vele Én is!
Szeretek itt élni Csakazértis!
Ha majd vége lesz a Létnék,
akkor is vigyázni fogom a szépet!